

Arrest

nr. 55 062 van 27 januari 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. LOOSVELT, die loco advocaat B. VAN PRAET verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, geboren te Hisar in de provincie Maydan-Wardak op 26.10.1368 (16 januari 1990). U bent Hazara van etnische origine en een sjiietische moslim. U verliet Afghanistan in hamal 1385 (maart 2006).

U verklaarde dat jullie gezin al jarenlang in Iran woonde. Na een tijdje zou uw vader naar Afghanistan zijn teruggekeerd om er te gaan vechten maar zouden jullie zijn spoor bijster zijn geraakt. Uiteindelijk zou u met de rest van het gezin in 2006 ook naar Afghanistan, Kabul, zijn teruggekeerd. Echter omwille van de onveiligheidssituatie, de heersende onzekerheid en de onmogelijkheid om er een job te vinden, zou u in maart 2006 hebben besloten om het land te ontvluchten.

In België diende u een eerste asielaanvraag in op 2 oktober 2006. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) weigerde u op 31 juli 2007 de hoedanigheid van vluchteling alsook de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing ging u in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwisting (RVV). In haar arrest van 7 januari 2008 volgde de RVV de eerdere beslissing van het CGVS. Vervolgens diende u beroep in bij de Raad van State die in haar arrest van 8 mei 2009 dit beroep verwierp.

Op 20 april 2009 diende u een tweede asielaanvraag in. U bent niet teruggekeerd naar Afghanistan. U verklaart dat u recent contact heeft gehad met uw vader die gedurende jaren in een Talibangevangenis in het Zuiden van Afghanistan zou hebben vastgezeten. U denkt dat hij ongeveer twee jaar geleden vrij kwam. Omdat hij zijn vrouw en kinderen niet meer vond in Afghanistan, is hij naar Iran gegaan. Echter, uw moeder, u en uw zus waren ondertussen al teruggekeerd naar Kabul, waarna u ongeveer een maand Afghanistan heeft verlaten en in België een eerste keer asiel hebt aangevraagd. Via een kennis van u die vanuit België naar Iran ging omdat zijn vader overleden was, is uw vader, die op deze begrafenis aanwezig was, u terug op het spoor gekomen. Uw vader is vervolgens naar Kabul gegaan en heeft er uw zus en moeder vervoegd.

Recent heeft u van uw vader vernomen dat u niet in Kabul geboren bent, zoals u altijd heeft gedacht, maar in Hisar in de provincie Maydan-Wardak. Uw vader vertelde ook dat jullie daar grond hebben maar dat zijn pogingen om deze grond terug te krijgen - uw vader had een klacht ingediend - mislukt waren. De mensen die jullie gronden bezet houden hebben vervolgens uw familie met de dood bedreigd waarop ze vanuit Afghanistan opnieuw naar Iran zijn gevlucht. U zegt dat u niet kan terugkeren naar Afghanistan, Kabul of Maydan, omdat u vreest te worden gedood door die personen.

U legt nog volgende documenten neer ter staving van uw tweede asielaanvraag: een gefaxte kopie van de 'taskara' van uw vader én een nationaliteitsbewijs en een geboorteakte van de Afghaanse Ambassade te Brussel. U zegt deze te hebben verkregen op voorlegging van de kopie van uw vaders taskara en na een mondeling gesprek te hebben gehad.

B. Motivering

Er dient door het CGVS te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art.1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend omwille van volgende redenen.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat inzake uw eerste asielaanvraag beslist werd dat de door u aangehaalde vluchtmotieven deels geen band hielden met de criteria van de Vluchtelingenconventie en deels onvoldoende zwaarwichtig waren om als vervolging te worden gecatalogeerd. Omdat u verklaarde geboren te zijn in Kabul, en aldaar te hebben verbleven na uw beweerde terugkeer uit Iran, werd u op dat ogenblik ook de subsidiaire bescherming overeenkomstig art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet geweigerd.

Inzake uw tweede asielaanvraag brengt u volgende nieuwe elementen aan. Ten eerste verklaart u dat uw vader in 2007 werd bevrijd uit een Talibangevangenis in het Zuiden, dat hij met u contact opnam en u liet weten dat u niet geboren bent in Kabul maar wel in de provincie Maydan-Wardak, meer bepaald in Hisar. Ten tweede stelt u dat uw familie Afghanistan opnieuw diende te verlaten omdat uw vader geprobeerd heeft jullie gronden in Maydan terug te eisen en omwille daarvan met de dood werd bedreigd door de personen die actueel de grond hebben ingenomen.

Aangaande uw verklaring geboren te zijn in Maydan, Hisar, moet worden opgemerkt dat het bijzonder merkwaardig is dat u bij uw eerste asielaanvraag niet zou hebben geweten waar u in Afghanistan precies bent geboren, dat u dit nooit heeft gevraagd, noch iemand in uw omgeving heeft horen spreken over jullie 'werkelijke' plaats van herkomst, niet door uw moeder, noch door uw oom (vaderszijde) of uw oom en tante (moederszijde) die eveneens in Iran leven (gehoorverslag CGVS, 1ste AA, p.3 en 2de AA). Temeer daar uw moeder, u en uw zus in 2006 vanuit Iran naar Kabul zouden zijn teruggekeerd, is het merkwaardig dat ze op geen enkel moment melding zouden hebben gemaakt van Maydan, noch van de gronden van uw vader, noch haar eigen plaats van herkomst en haar familie ter sprake zou hebben gebracht. Immers, heden stelt u ook dat uw moeder afkomstig is van Maydan-Wardak, Hisar, Kolakesh (gehoorverslag CGVS, 2de AA, pp.1, 2 en 5). Dit alles komt weinig geloofwaardig over en laat het vermoeden ontstaan dat u uw geboorteplaats heeft aangepast in functie van uw tweede asielaanvraag. Het zou bovendien niet meer dan logisch zijn geweest dat u in Iran hiervan ook al op de hoogte zou zijn geweest. Immers, het is typerend voor de Afghaanse cultuur en gemeenschap dat men ook in diaspora contacten onderhoudt met mensen uit de eigen regio. Dat u plots uw geboorteplaats wijzigt van Kabul naar Maydan-Wardak roept dan ook de nodige vraagtekens op.

Om uw afkomst aan te tonen beroept u zich op de gefaxte kopie van de 'taskara' (identiteitsbewijs) van uw vader en op de twee documenten die op 15 april 2009 werden afgeleverd door de Afghaanse Ambassade te Brussel en waar bij 'geboorteplaats' Maydan-Wardak werd genoteerd.

Hierbij moet worden opgemerkt dat de neergelegde kopie van de 'taskara' van uw vader bijzonder onduidelijk en moeilijk leesbaar is. Zo is de datum van uitgifte nauwelijks leesbaar, en zeker wat het jaartal betreft dat onvolledig werd gekopieerd. Enkel het laatste cijfer hiervan, '5', blijkt zichtbaar te zijn. Hoewel u werd gevraagd een duidelijk leesbaar exemplaar over te maken, heeft u dit niet gedaan (gehoorverslag CGVS 2de AA p.5). Aangezien u bovendien geen origineel stuk neerlegt, kan de herkomst van het document niet worden nagegaan en kan u ook niet aantonen dat dit document effectief op uw vader van toepassing is. Omdat u verklaart dat de attesten van de ambassade werden uitgereikt op basis van dit stuk én na kort mondeling onderhoud (CGVS, 2e AA, p. 3), is het CGVS van mening dat u onvoldoende heeft aangetoond daadwerkelijk uit Maydan-Wardak afkomstig te zijn dan wel dat de Ambassade een attest heeft afgeleverd op basis van uw verklaringen en een kopie van de 'taskara' van uw vader. Het CGVS betwist geenszins uw Afghaanse nationaliteit, zoals ook blijkt uit deze twee stukken, en betwist evenmin de vaststelling van de Afghaanse Ambassade dat de 'taskara' van uw vader op 'geboorteplaats' werd gecontroleerd en voor echt werd bevonden, maar dit gegeven op zich toont niet onomstotelijk aan dat u daarom, net zoals uw vader, in Maydan-Wardak bent geboren zoals u nu plots beweert (CGVS, 2e AA, p. 5).

U zegt dat uw ouders afkomstig zijn van Hisar en van Kolakesh, waar uw moeder zou geboren zijn (gehoorverslag CGVS 2de AA p.3). U heeft verder geen enkele informatie betreffende deze plaats van herkomst in Wardak.

Los van bovenstaande moet bovendien worden vastgesteld dat u geen enkele band heeft ontwikkeld met de regio Wardak. Zolang u zich kan herinneren woonde u met uw familie in Kabul, vervolgens in Iran om daarna terug te keren naar Kabul. Klaarblijkelijk wisten u en uw moeder, tot voor kort, ook niks af van de gronden die uw vader daar nog zou hebben. Op zich is dit al zeer merkwaardig aangezien u als oudse (en enige) zoon in het gezin hiervan toch op de hoogte moet zijn geweest, te meer grondbezit in de Afghaanse context gelijkstaat aan rijkdom en aanzien.

Hiermee komen we bij het door u **aangehaalde conflict rond te gronden van uw vader waardoor het leven van uw familie in gevaar was in Afghanistan**, en per uitbreiding ook uw leven indien u zou terugkeren. Immers omwille van de jarenlange afwezigheid van uw familie, bleken de gronden gewoon in gebruik te zijn genomen door andere mensen, die zich nu verzetten tegen een teruggave (gehoorverslag CGVS 2de AA p.2). Het terugkrijgen van gronden en bezittingen is voor terugkerende vluchtelingen inderdaad een probleem maar dit gegeven op zich resorteert niet onder de criteria van de Conventie van Genève en is in dit geval ook onvoldoende zwaarwichtig om u de status van subsidiaire bescherming overeenkomstig art. 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet, nl. toe te kennen. U heeft immers niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst. Niet alleen kunnen er, rekening houdend met bovenstaande opmerkingen, vraagtekens worden geplaatst bij de geloofwaardigheid van jullie grondbezit in Wardak. Daarenboven kan u over dit conflict maar weinig informatie geven. Zo verklaart u dat uw vader twee keer officieel klacht heeft ingediend, maar u kan geen informatie geven over wanneer en bij welke instantie dit gebeurde (gehoorverslag CGVS 2de AA p.2). U gevraagd of het een klacht bij de dorpsoudsten betrof, of een instantie in Kabul, zegt u dat het "waarschijnlijk" bij de dorpsoudsten was. U weet niet wie de mensen zijn die jullie gronden opeisen en acht het ook niet nodig dit te weten. Over de gronden zelf weet u enkel te vertellen dat het een boerderij was (gehoorverslag CGVS 2de AA p.3). U kan niet aangeven of de gronden enkel uw vader toebehoren of ook uw ooms. U hiernaar gevraagd zegt u "ik denk dat het enkel van vader is, er zijn genoeg plaatsen voor iedereen" (gehoorverslag CGVS 2de AA p.5). Met andere woorden, u heeft er geen idee van en weet maar bijzonder weinig over dit grondbezit, noch over de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid. Evenmin kan u vertellen of uw ouders effectief ooit hebben verbleven in Maydan-Wardak, of dat ze er enkel geweest zijn om de gronden te inspecteren. Hiernaar gevraagd zegt u "dat uw ouders geprobeerd hebben de grond terug te krijgen" maar dit blijft allemaal bijzonder vaag. Ook hoelang uw ouders er zouden gebleven zijn en bij wie, weet u niet (gehoorverslag CGVS, 2de AA, p.2). U gevraagd of het niet aannemelijker is dat uw moeder en zus in Kabul bleven, terwijl uw vader op onderzoek uitging, zegt u hierover niets te hebben gevraagd. Uiteindelijk stelt u dat ze misschien bij de burens hebben verbleven (gehoorverslag CGVS, 2de AA, p.4). Uw verklaringen zijn vaag en gebaseerd op speculaties. U maakt niet aannemelijk dat deze mensen uw familie daadwerkelijk naar het leven stonden en hen ook in Kabul, de plaats waar uw ouders en zus tot voor kort woonachtig zijn, zouden lastigvallen (gehoorverslag CGVS 2de AA p.3). U maakt dan ook niet aannemelijk dat u zelf door hen zou zijn gekend, en zou worden achterna gezeten tot in Kabul, wat in principe uw thuisstad is.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel, kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Dient in dit verband te worden opgemerkt dat uw verklaring afkomstig te zijn van Maydan-Wardak weliswaar bevestigd wordt door de Afghaanse

ambassade te Brussel, maar dat u niet heeft aangetoond een reële band te hebben met deze regio. U zelf bent er nooit geweest, en u wist initieel zelfs niet dat u vandaar afkomstig was. U heeft ook geen weet van familie die daar nog woonachtig zou zijn. Immers, u en uw familie hebben daar altijd verbleven, vóór jullie vlucht naar Iran en ná jullie beweerde terugkeer. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c Vw. toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken. De subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg niet aan elke Afghaan toegekend.

Hoewel de veiligheidssituatie anno 2009 globaal is verslechterd, blijft de specifieke veiligheidssituatie toch regionaal sterk verschillend. Dit regionale onderscheid en de eraan gekoppelde toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan Afghanen uit onveilige gebieden was voorheen gebaseerd op uitgebreide CEDOCA-research en op het UNHCR-advies ("Afghanistan Security Update Relating to Complementary Forms of Protection") van 6 oktober 2008.

Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie werd het UNHCR-rapport "Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylumseekers from Afghanistan" van juli 2009 in rekening genomen. Hoewel UNHCR zich niet meer in staat acht om een accurate Security Update vrij te geven waarbij specifieke conflictgebieden worden afgebakend, wordt het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan bevestigd. Het rapport maakt verder ook melding van een uitbreiding van de gebieden die getroffen worden door het gewapend conflict, maar nergens wordt een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus voor elke Afghaan gesuggereerd op basis van de algemene veiligheidssituatie. Het UNHCR stelt daarentegen dat de aanvragen door Afghaanse asielzoekers op basis van de vrees voor ernstige en willekeurige schade in het kader van het gewapend conflict op individuele gronden moeten beoordeeld worden, dit in het licht van de bewijzen die werden aangebracht door de verzoeker en op basis van de recente en betrouwbare informatie van de plaats van herkomst.

Een analyse van de beschikbare geraadpleegde bronnen en literatuur wijst nog steeds op duidelijke regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Het CGVS is zich bewust van het feit dat het conflict zich heeft uitgebreid, maar stelt vast dat verscheidene gezaghebbende bronnen het zwaartepunt van het conflict in het zuiden, het zuidoosten en bepaalde gebieden in het oosten blijven leggen. In deze gebieden vinden de meeste acties en gevechtshandelingen van anti-regeringselementen en de Afghaanse en internationale troepen plaats. Uit de analyse blijkt dat in bepaalde regio's in Afghanistan er permanente Taliban-aanwezigheid is, er aanhoudende gevechtshandelingen zijn en er ook burgerslachtoffers vallen. In deze regio's kan worden gesteld dat burgers er een reëel risico lopen in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. In principe wordt bijgevolg aan Afghaanse asielzoekers die uit deze regio's afkomstig zijn de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

Zoals hierboven reeds werd opgemerkt dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Kabul te worden beoordeeld.

Uit research van CEDOCA blijkt dat er door de grote internationale aanwezigheid in Kabul voldoende verslaggeving over de veiligheidssituatie in de hoofdstad Kabul bestaat en dat de veiligheidssituatie niet significant is gewijzigd sinds het UNHCR advies van oktober 2008. (zie bijgevoegd antwoorddocument "Veiligheidssituatie in Afghanistan en in de stad Kabul" dd. 19 november 2009). U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

In de hoofdstad Kabul worden aanvallen uitgevoerd door de Taliban, doch in de hoofdstad KABUL wordt geen "open combat" gevoerd. De incidenten in de hoofdstad nemen de vorm aan van zelfmoordaanslagen en aanvallen op high profile doelwitten in het centrum van de stad waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviséerd en nemen ook de vorm aan van zelfmoordaanslagen en bembommen tegen de Afghaanse en internationale troepen in de stad en op de belangrijkste invalswegen. De gewone Afghaanse burgers worden bij deze aanvallen niet geviséerd. Ook is het geweld in de hoofdstad Kabul niet aanhoudend en gelokaliseerd en is de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger eerder beperkt. Aldus kan u de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig art. 48/4, 62, c van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat als een eerste middel kan worden beschouwd haalt verzoeker een schending aan van artikel 48/3 en artikel 62 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat hij, gelet op de door hem aangehaalde feiten, voldoet aan de voorwaarden beschreven in artikel 1 A(2) van het vluchtelingenverdrag. Zijn veiligheid en fysieke integriteit kunnen allesbehalve gewaarborgd worden in geval van terugkeer. Om de geloofwaardigheid van een kandidaat-vluchteling te beoordelen dient er rekening te worden gehouden met zijn persoonlijkheid, zijn intellectuele vermogen, leeftijd en psychologische stoornissen. In onderhavig geval dient men te besluiten dat het Commissariaat-generaal geen rekening heeft gehouden met deze aanwijzingen. Het Commissariaat-generaal weigert te aanvaarden dat verzoeker geboren is in Maydan Wardak ondanks de voorgelegde documenten. Indien vaststaat dat de documenten door de ambassade werden opgesteld, dan moet het Commissariaat-generaal de nationaliteit van verzoeker aanvaarden.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een tweede asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. De eerste asielaanvraag van verzoeker werd op 31 juli 2007 afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad heeft in zijn arrest van 7 januari 2008 de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigd. Het beroep tegen deze laatstgenoemde beslissing werd door de Raad van State verworpen op 8 mei 2009. De motieven van deze beslissing kunnen bijgevolg niet langer betwist worden. De bevoegdheid van de Raad is in casu beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen. Deze elementen betreffen de verklaringen van verzoekers vader dat verzoeker niet in Kabul geboren is maar in Maydan-Wardak. Ook heeft verzoekers familie ondertussen Afghanistan moeten verlaten omdat verzoekers vader, nadat hij de familiegronden terug heeft willen opeisen met de dood bedreigd werd door de familie die de gronden momenteel heeft bezet.

De commissaris-generaal oordeelde terecht dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij geboren is in Maydan-Wardak. Het is inderdaad niet aannemelijk dat verzoeker bij zijn eerste asielaanvraag niet zou geweten hebben waar in Afghanistan hij precies geboren is en dat hij dit nooit gevraagd heeft aan zijn ouders of anderen uit zijn directe leefomgeving. Met betrekking tot de door verzoeker neergelegde documenten stelt de Raad vast dat verzoeker een kwalitatief minderwaardige kopie neerlegt van de taskara van zijn vader waarvan de datum van uitgifte nauwelijks leesbaar is. Dit document heeft dan ook slechts een relatieve bewijswaarde zodat ook de bewijswaarde van de documenten van de ambassade die op basis van deze slechte kopie werden afgeleverd gerelativeerd dient te worden. Het is bovendien van algemene bekendheid dat ten gevolge van de decennialange burgeroorlogen die het land geteisterd hebben, de plaatselijke registers van burgerlijke stand in Afghanistan gedurende jaren niet werden bijgehouden dan wel volledig vernietigd werden. Verzoeker legt evenmin een document neer op basis waarvan de ambassade zich heeft gesteund om een nationaliteitsverklaring en geboortecertificaat op te stellen en aan verzoeker te overhandigen. Er kan bijgevolg van worden uitgegaan dat de aan verzoeker overhandigde documenten verstrekt werden louter op basis van zijn verklaringen en de slechte kopie van de taskara van zijn vader.

Waar verzoeker stelt dat zijn familie ondertussen bedreigd wordt met de dood nadat zijn vader de familiegronden terug trachtte op te eisen merkt de Raad op dat geschillen over grondconflicten tot het gemeenrecht behoren en zodoende geen verband houden met één van de criteria van het vluchtelingenverdrag. Hoe dan ook stelt de Raad vast dat verzoeker bijzonder weinig informatie kan geven over dit conflict. Verzoeker verklaarde dat zijn vader twee keer officieel klacht heeft ingediend, maar hij kan geen informatie geven over wanneer en bij welke instantie dit gebeurde. Hij weet evenmin wie de mensen zijn die deze gronden opeisen en acht het ook niet nodig dit te weten. Evenmin kan hij aangeven of zijn ouders effectief ooit hebben verbleven in Maydan-Wardak, of dat ze er enkel geweest zijn om de gronden te inspecteren. Gelet op verzoekers vage en speculatieve verklaringen over dit grondconflict kan er geen geloof worden gehecht aan zijn bewering dat deze mensen zijn familie daadwerkelijk naar het leven stonden en hen ook in Kabul, de plaats waar zijn ouders en zus tot voor kort woonachtig waren, zouden lastigvallen.

2.3. In wat kan beschouwd worden als een tweede middel voert verzoeker aan dat hij zich bevindt in een situatie zoals omschreven in artikel 48/4, §2. Burgers uit landen waar er daadwerkelijk een georganiseerd, aanhoudend intensief gewapend conflict aan de gang is, kunnen op deze beschermingsgrond een beroep doen. Verzoeker wijst op recente rechtspraak van de Raad waarin gesteld wordt dat het voldoende is aan te tonen dat de algemene situatie bedreigend is voor de hele bevolking van een land, zelfs een klein risico voldoende is om te komen tot een mogelijke schending.

2.4. De bestreden beslissing beoordeelt de situatie van verzoeker tegen de achtergrond van de veiligheidssituatie van Kabul voor wat betreft de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet. Verzoeker betwist dit gegeven niet. De bestreden beslissing kon op grond van informatie aanwezig in het administratief dossier terecht besluiten dat de situatie in de hoofdstad Kabul niet kan gelijkgesteld worden met een situatie van willekeurig geweld in het geval van een binnenlands conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c. Uit deze informatie blijkt immers dat de incidenten in de hoofdstad de vorm aannemen van zelfmoordaanslagen en aanvallen op high profile doelwitten in het centrum van de stad waarbij de internationale aanwezigheid en de Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. De gewone Afghaanse burgers worden bij deze aanvallen niet gevisieerd. Ook is het geweld in de hoofdstad Kabul niet aanhoudend en gelokaliseerd en is de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger eerder beperkt. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan die deze gegevens betwisten of weerleggen. Waar verzoeker zou kunnen verwijzen naar de elementen van zijn asielrelaas merkt de Raad op dat verzoeker dit gelet op zijn vage en speculatieve verklaringen niet aannemelijk heeft kunnen maken zodat hij evenmin in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, a en b.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER